

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ
2023.

Κυριακή της Πεντηκοστής.

Εσπερινός της Γονυκλισίας.

(Εσπερινός της 5 – 6 - 2023, Δευτέρα,
του Αγίου Πνεύματος).

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.

Ἄμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

**Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω**

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά
μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·

ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
 δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
 καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
 γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
 χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
 ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
 τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
 ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
 κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
 ἐρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
 καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
 διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
 δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
 ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
 εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
 αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως

ἐσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

ἐκλείπειεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
 ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

• Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς

δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμι ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρουσαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ
ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

Παράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη
πάντα ἐν πόλει Δαυΐδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα
κατῆλθε τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις,
καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο,
Φησὶ γάρ, Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ
Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος καθάπερ
φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε
τὸν οἶκον, οἳ ἦσαν καθήμενοι, καὶ πάντες
ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι,
ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς
ἀγίας Τριάδος.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Παράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα
ἐν πόλει Δαυΐδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατῆλθε
τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ
θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο, Φησὶ
γάρ, Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ
Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος καθάπερ
φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε
τὸν οἶκον, οἳ ἦσαν καθήμενοι, καὶ πάντες
ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι,

ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς
ἀγίας Τριάδος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν ἀεὶ, καὶ ἔστι
καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε
παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον,
ζωή, καὶ ζωοποιοῦν, φῶς, καὶ φωτὸς
χορηγόν, αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ
ἀγαθότητος, δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ
Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων
γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις,
μία προσκύνησις, τῆς ἀγίας Τριάδος.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις' καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν ἀεὶ, καὶ ἔστι
καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε
παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον,
ζωή, καὶ ζωοποιοῦν, φῶς, καὶ φωτὸς
χορηγόν, αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ
ἀγαθότητος, δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ
Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων
γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις,
μία προσκύνησις, τῆς ἀγίας Τριάδος.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωή, καὶ
 ζῶσα πηγὴ νοερά΄ Πνεῦμα σοφίας,
 Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές,
 νοερόν, ἡγεμονεῦον καθάρων τὰ
 πταίσματα, Θεὸς καὶ θεοποιοῦν, πῦρ, ἐκ
 πυρὸς προῖόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν,
 διαιροῦν τὰ χαρίσματα, δι' οὗ Προφῆται
 ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ
 Μαρτύρων ἐστέφθησαν, Ξένον ἄκουσμα,
 ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον εἰς
 νομὰς χαρισμάτων.

**Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.**

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωή, καὶ
 ζῶσα πηγὴ νοερά΄ Πνεῦμα σοφίας,
 Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές,
 νοερόν, ἡγεμονεῦον καθάρων τὰ
 πταίσματα, Θεὸς καὶ θεοποιοῦν, πῦρ, ἐκ
 πυρὸς προῖόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν,
 διαιροῦν τὰ χαρίσματα, δι' οὗ Προφῆται
 ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ
 Μαρτύρων ἐστέφθησαν, Ξένον ἄκουσμα,
 ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον εἰς
 νομὰς χαρισμάτων.

Ἦχος πλ. β΄

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, ἀμήν.**

**Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
 Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ**

παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ
θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς
χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ
σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Ἦχος β'.

**Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

ὁ Διάκονος: Ἐσπέρας Προκείμενον.

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς.

**Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ
Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.**

**Στίχ. α' . Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν
δύναμίν σου.**

**Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ
Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.**

**Στίχ. β' . Καὶ εἶπα. Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ
ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.**

Τίς Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. γ' . Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Τίς Θεός μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

1η

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς Εὐχὰς.

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασία, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς, ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων. Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλόανθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ

Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
 ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου, Θεοτόκου. ὃς
 πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὕστερον
 δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἠνίκα τὸ
 σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν
 ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ
 ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου,
 δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος καὶ
 γονάτων κλίσεσιν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων. Αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ
 φιλόανθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν
 ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε ἐξαιρέτως δέ,
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ἧ,
 μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν,
 Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
 καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ
 Πατρός, κατέπεμψε τὸ ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ
 τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ
 Ἀποστόλους, ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα
 ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες
 τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ
 ἐλάλησαν ἐτέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά
 σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν
 δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ
 μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ
 κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεψον τὴν
 αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν
 οἰκίαν συμπάθειαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν
 πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς
 προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τό,

Ἠμάρτομεν. Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ
 μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς
 ἡμῶν σὺ εἶ, ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν
 ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν,
 γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας,
 ἔστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ
 θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου,
 κράζομεν. Ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ
 ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων
 ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρίψης
 ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρωσ, ἐν τῷ ἐκλείπειν
 τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς,
 πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι,
 ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι, καὶ
 πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι.
 Ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς
 οἰκτιρμοῖς σου, ἀντίθεος τὴν ἄβυσσον τῶν
 οἰκτιρμῶν σου, τῷ πλήθει τῶν
 πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ
 ὕψους ἀγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν
 σου τὸν περιστῶτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον
 τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος, ἐπίσκεψαι
 ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου, ῥῦσαι ἡμᾶς
 ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου,
 ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἀγίοις καὶ
 ἱεροῖς νόμοις σου, Ἀγγέλῳ πιστῷ φύλακι
 παρακατάθου τὸν λαόν σου, πάντα
 ἡμᾶς συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου,
 δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ,
 ἄφες αὐτοῖς καὶ ὑμῖν τὰ ἀμαρτήματα,
 καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἀγίου

σου Πνεύματος, **διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν
μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.**

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

**ὁ β' χορὸς: Κύριε ἐλέησον. Ἐπισυνάπτει
καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα
παντοκράτωρ,** ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ
φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα
φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός, ὁ τὸ
μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς
καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς
τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως
ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ
πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ
τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς
ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ
κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου
καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν
κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις
Ἄγγελοις σου ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις
δικαιοσύνης σου, περιχαράκωσον ἡμᾶς
τῇ ἀληθείᾳ σου, φρούρησον ἡμᾶς τῇ
δυνάμει σου, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης
περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ
ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ
νυκτί, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν,
ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον,
ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

ζωῆς ἡμῶν πρεσβείαις τῆς ἁγίας
 Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν
 ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ Διάκονος:

- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,
 ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ
 Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- **ὁ β' χορὸς:** Κύριε ἐλέησον.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
 τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
 καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
 ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- **ὁ β' χορὸς:** Σοὶ Κύριε

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως:

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

- Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
 ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.
- **ὁ α' χορὸς:** Κύριε ἐλέησον. (ἄπαξ)
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς των
 πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου,
 ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **ὁ β' χορὸς:** Κύριε ἐλέησον. (ἄπαξ)

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- ὁ ἀ΄χορὸς: **Κύριε ἐλέησον.(τρίς)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...).
- ὁ β΄ χορὸς: **Κύριε ἐλέησον.(τρίς)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν , καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- ὁ ἀ΄χορὸς: **Κύριε ἐλέησον.(τρίς)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμη,) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
- ὁ β΄ χορὸς: **Κύριε ἐλέησον.(τρίς)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

• **ὁ ἀ'χορὸς: Κύριε ἐλέησον.(τρίς)**

• **Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν**
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων
ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ
περιστώτου λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

• **ὁ β'χορὸς: Κύριε ἐλέησον.(ἄπαξ)**

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν:

Ἦτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

2ῃ.

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ β'χορὸς: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν
σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις,
καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος
δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρῶν,
εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς
πιστοῖς ἀεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ
ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ
τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας

γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων
 τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν
 ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος
 ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ
 σκοτόους ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν
 αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν
 διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς
 σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ
 θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
 Πνεύματι, ἐν μιᾷ θεότητι, καὶ δυνάμει,
 καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ
 ἀπαύγασμα τοῦ Πατρός, ὁ τῆς οὐσίας καὶ
 τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ
 ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς
 σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιξον
 κάμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ
 δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρή
 προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ, ὁ γινώσκων τὸ
 πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος, ἀλλ' ἡ
 σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ
 ἄμετρον, ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί σοι,
 εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν
 ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου.
 Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν
 ῥήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας
 δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδῖος τῶν
 χειμαζομένων λιμῆν, καὶ γνώρισόν μοι
 ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας
 σου, τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς,
 Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου
 δωρούμενος. Πνεῦμα φόβου σου τοῖς

ἔμοις ἐπισκίασον ἔργοις καὶ Πνεῦμα
 εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου,
 καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας
 μου στήριξον ὀλισθηρόν, ἵνα καθ'
 ἐκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ
 ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος,
 καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ
 τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ
 ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν
 παρουσίας, καὶ μὴ παρίδης με τοῖς
 φθειρομένοις τοῦ κόσμου ἐναπατᾶσθαι
 τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι
 τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν.
 Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι περ, ὅσα ἂν
 τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου,
 ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει
 συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός, διὸ κἀγὼ ὁ
 ἁμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου
 σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω
 ἀγαθότητα. Ὅσα ἠύξάμην, ἀπόδος μοι
 εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης
 εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ
 ἀγαθός, ὅτι σὺ εἶ ὁ διδοὺς
 ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ
 συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως
 γεγονώς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ
 τοῖς κάμπουσι πρὸς σὲ γόνου,
 ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχνης,
 ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν
 ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς
 οἰκτιρμούς σου, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ

οὐρανοῦ ἁγίου σου, ἁγίασον αὐτοὺς τῆ
 δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου,
 σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν
 πτερύγων σου, μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν
 χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν,
 ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν, οὐκ
 οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ
 διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς
 ἑαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ
 παραπτώματα, καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν
 τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν
 ἡμῖν χεῖρα βοηθείας, πρόσδεξαι τὴν
 εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν,
ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς
ὑπεραγάθου βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ ἀ' χορὸς: Κύριε ἐλέησον.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ
παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι
 ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν
 σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι
 θυσίαν ἑσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν
 ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ
 νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν,
 ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
 ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ
 τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης.
 Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ
 τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ

φοβερᾶ καὶ δικαία σου κρίσει ἐξετάσεως.
 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
 σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη
 ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα, καὶ ἐν τῇ καθ’
 ὕπνον ἡσυχία, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ
 θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ
 ἀφ’ ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ
 ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ
 ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς
 ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ
**προκόποντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί
 σου.**

Ὁ Διάκονος:

- **Ἀντιλαβοῦ**, σῶσον, ἐλέησον,
 ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ
 Θεός, τῇ σῆ χάριτι.
- **ὁ ἀ’χορὸς: Κύριε ἐλέησον**
- **Τῆς Παναγίας**, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ
 ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
 Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- **ὁ ἀ’χορὸς: Σοὶ Κύριε**

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως:

Εὐδοκία, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ’ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου

Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ,
Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

3η

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ ἀγορὸς: Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Ἡ ἀενάως βρύουσα ζωτική καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ κλεῖθρα Ἰδοῦ διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας, ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δούς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἀμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγῆτου ἱεουργίας, ζῶν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος, ὁ εἰς Ἰδοῦ καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας, τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα, θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρέύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότει ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαιλισάμενος ἰσχύος, ἡ μεγαλώνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς, ὁ τοῖς ἐπηραζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. Σύ, δόξης ἀενάου Κύριε, καὶ Πατὴρ ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ, αἴδιον φῶς, ἐξ αἰδίου φωτός, Ἡλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ

ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
 τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ
 ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν
 συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν
 οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν
 μνήμην ποιούμεθα νῦν, ὅτι ἐν σοὶ
 πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου
 κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων, καὶ
 Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ
 ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως
 ἀνθρωπίνης δημιουργέ, συνισταμένης τε
 καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ
 τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς
 ἐκεῖθεν μεταστάσεως, ὁ χρόνους μετρῶν
 τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰστῶν,
 κατάγων εἰς Ἄδου καὶ ἀνάγων, δεσμεύων
 ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ,
 ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ
 τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν, ὁ τοὺς
 θανάτου κέντρῳ πληγέντας, ἀναστάσεως
 ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν
 ἀπάντων, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς
 πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν
 θαλάσῃ μακρὰν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ
 ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ
 τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ μυστήριον τῆς
 ἀγίας, καὶ Ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ
 ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος
 ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ
 παρουσίαν τοῦ ἀγίου καὶ ζωοποιοῦ σου

Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν,
 ἐπὶ τοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας,
 καὶ εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς
 εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ Ὁμολογητὰς
 καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας
 θεολογίας, ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ
 Ἑορτῇ καὶ σωτηριῳδῆι, ἰλασμοὺς
 ἰκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν Ἄδῃ,
 καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε
 παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς
 κατοικομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς
 ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ
 καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν
 ταπεινῶν, οἰκτρῶν δεομένων σου, καὶ
 ἀνάπαυσον τὰς καὶ ψυχὰς τῶν δούλων
 σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ
 φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ
 ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη,
 λύπη, καὶ στεναγμός, καὶ κατάταξον τὰ
 πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ
 εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτούς, ὅτι
 οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ
 οἱ ἐν Ἄδῃ ἐξομολόγησιν παρρησιάζονται
 προσφέρειν σοι, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες
 εὐλογοῦμέν σε καὶ ἰκετεύομεν, καὶ τὰς
 ἰλαστηρίους εὐχὰς καὶ **θυσίας**
προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
αὐτῶν.

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ β' χορὸς: Κύριε ἐλέησον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων σου, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, καὶ παράσχου χάριν, τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν, καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παύσεως δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι, σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητά, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἢ μετὰ ταῦτα συνάφεια, καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς

ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ
 τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας
 προμνηστεύονται, ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν
 τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ
 γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν
 ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων
 ἀδέκαστος, καὶ φιλόανθρωπος κριτής, καὶ
 τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος,
 ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως
 σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν
 ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων
 παθῶν, ἐν τῷ ἐκουσίως εἰς πεῖραν
 καταστῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα
 οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς
 αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν
 γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός, διὸ
 καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν
 ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις
 καὶ ἰκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον
 πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ
 μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφὰς καὶ
 τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενές καὶ
 ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς
 προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι
 ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, καὶ
 κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ
 ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις
 Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ
 ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν
 Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν
 Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς

ἁγίας σου μονάς, συνέγειρον καὶ τὰ
 σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἧ ὤρισας, κατὰ
 τὰς ἁγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας,
 οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου
 θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ
 σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν
 ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετάστασις ἀπὸ τῶν
 λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ
 θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρά.
 Εἰ δὲ καὶ τὶ ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἴλεως
 γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, διότι οὐδεὶς
 καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ'
 ἂν μία ἡμέρα ἧ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνος
 σύ, ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ
 Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ
 πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ
 ἀφέσεως ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε
 καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος
 Θεός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ
 παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ
 ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ
 πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει,
 ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις
 ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς, καὶ τοῖς
 κινήμασι, καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν
 ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ
 τοὺς περιστῶτας εὐλόγησον, τέλος
 ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν
 τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους
 σπλάγχνα καὶ φιλοανθρωπίας διανοίγων
 ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου

παρουσία, καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους
ἡμᾶς ποιήσον.

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ ἀχορὸς: Κύριε ἐλέησον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος
ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ
δημιουργήσας Ὁ διαχωρήσας ἀνὰ μέσον
τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους,
καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς
ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς
ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς
τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης
ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν
ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοι
λατρείαν προσαγαγεῖν. Αὐτός,
φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν
προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν
σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν
εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν
νύκτα εἰρηνικὴν, ἔνδυσον ἡμᾶς ὄπλα
φωτός, ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου
νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος
ἐν σκότει διαπορευομένου, καὶ δώρησαι
ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ
ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρησω, πάσης
διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.
Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν

χορηγέ, ἵνα, καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν
καταφυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν
νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου, καὶ τῆ
μελέτη τῶν σῶν ἐντολῶν
καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς
διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς
ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῆ σῆ
εὐσπλαγχνία προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν
ιδίων ἀμαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ
σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου **ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.**

ὁ Διάκονος:

- **Ἄντιλαβοῦ,** σῶσον, ἐλέησον,
ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ
Θεός τῆ σῆ χάριτι.
- **ὁ β' χορὸς: Κύριε ἐλέησον.**
- **Τῆς Παναγίας,** ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
- **ὁ β' χορὸς: Σοὶ Κύριε.**

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις, τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.
ὁ Διάκονος

- **Π**ληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Ἄ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ

ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ ἀ΄χορὸς: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνομεν.

ὁ β΄χορὸς: Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς: (μυστικῶς) **Ὁ** Θεὸς ἡμῶν, ὁ
κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβάς ἐπὶ
σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων,
ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν
κληρονομίαν σου. σοὶ γάρ τῷ φοβερῷ
καὶ φιλοανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς
ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν
ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων
ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν
περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

ὁ Ἱερεὺς: Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Στίχου
Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θείου φωτός οἱ ἐξ ἔθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ, μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, εἰς πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται. Ἀποστόλων γὰρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς

Μαθηταῖς διανέμον τὰς γλώσσας, εἰς
ὕμνωδιαν καὶ δόξαν Θεοῦ, διὸ τὰς
καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει
στηριχθέντες τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν
σου μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.**

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ
ἀφ' ὕψους, Ἀπόστολοι, ἐγκαινίζει γὰρ
αὐτοὺς ὁ Παράκλητος ἐν αὐτοῖς
καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι
γνώσεως, ἦν ταῖς ξέναις φωναῖς, καὶ
ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν ἀίδιον
φύσιν τε καὶ ἀπλῆν, τρισυπόστατον
σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὄλων Θεοῦ,
ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι, διὸ φωτισθέντες τοῖς
ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα
προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι,
δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ'.

**Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον θεότητα
προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν
ἁγίῳ Πνεύματι, Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως
ἐγέννησεν Υἱόν, συναῖδιον καὶ
σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ
Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον, μία
δύναμις, μία οὐσία, μία θεότης, ἦν
προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν, Ἅγιος ὁ
Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ,
συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος**

Ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν,
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν
κόσμῳ. Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον
Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,
καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον, Τριάς ἁγία,
δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς: **Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου,**
Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ,
ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν
σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον
πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν
ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ
 δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ
 Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
 ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
 καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
 καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
 σαγηνεύσας. **Φιλάνθρωπε δόξα σοι.**

Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
 καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
 καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
 σαγηνεύσας. **Φιλάνθρωπε δόξα σοι.**

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν οὕτως.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων
 κενώσας ἑαυτόν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην

**ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν, καὶ
 θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς
 οὐρανοὺς αὔθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ
 καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό τε
 θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ
 ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ
 συναῖδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς
 ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους,
 καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι'
 αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς
 ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
 τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας
 αὐτοῦ μητρός, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων,
 πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ
 πνευματοφόρων ἀποστόλων, καὶ πάντων
 τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ **σῶσαι ἡμᾶς διὰ
 τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα.****

Ἄμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων
 ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄμην.